

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1441/2026-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Lidiji Repar Habulinec, u pravnoj stvari tužiteljice Branke Čavlović iz Jastrebarskog, Domagović 110g, OIB:37759331180, koju zastupa punomoćnik Željko Petrišić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Doma za starije osobe Trešnjevka Zagreb, Zagreb, Trg Slavoljuba Penkale 1, OIB: 67939296499, kojeg zastupa punomoćnik Igor Radelić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 28. rujna 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Patricije Grgošić, odvjetnice i zamjenika punomoćnika tuženika Ivana Vrdoljaka, odvjetnika, dana 13. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da plati tužitelju bruto iznos od 1.930,64 EUR a zakonskim zateznim kamatama po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022.g. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope HNB-a na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. pa do 29.12.2023.g. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023.g. pa sve do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i to na iznose od:

73,27 EUR od 16.06.2021.

72,43 EUR od 16.07.2021.

75,17 EUR od 16.08.2021.

74,37 EUR od 16.09.2021.

71,83 EUR od 16.10.2021.

71,52 EUR od 16.11.2021.

83,34 EUR od 16.12.2021.

71,41 EUR od 16.01.2022.

72,08 EUR od 16.02.2022.

72,68 EUR od 16.03.2022.
86,12 EUR od 16. 04.2022.
70,65 EUR od 16. 05.2022.
74,62 EUR od 16.06.2022.
80,50 EUR od 16.07.2022.
74,69 EUR od 16.08.2022.
74,34 EUR od 16.09.2022.
77,79 EUR od 16.10.2022.
78,97 EUR od 16.11.2022.
83,66 EUR od 16.12.2022.
81,98 EUR od 16.01.2023.
83,89 EUR od 16.02.2023.
77,96 EUR od 16.03.2023.
81,68 EUR od 16.04.2023.
79,77 EUR od 16. 05.2023.
85,90 EUR od 16.06.2023.

pa sve do konačne isplate, kao i nadoknaditi parnični trošak s pripadajućom zateznom kamatom po istoj stopi, od dana presuđenja pa do konačne isplate, u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 1.062,50 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je zaposlena kod tuženika temeljem ugovora o radu kao čistačica. Sukladno Odlukama Vlade Republike Hrvatske o proglašenju bolesti COVID-19 i Odluci kojom je ista ukinuta, službeno epidemija bolesti COVID-19 trajala je od 11. ožujka 2020. do 11. svibnja 2023. Tijekom trajanja epidemije bolesti COVID-19, u više dokumenata utvrđeno je pravo radnika na posebnu nagradu. Odlukom Vlade RH od 7. prosinca 2020. propisano je da radnicima u sustavu socijalne skrbi koji obavljaju poslove vezane za brigu o zdravlju i njegu korisnika usluga smještaja ili organiziranog stanovanja oboljelim od bolesti Covid 19, utvrđuje se posebna nagrada, u visini od 10% od osnovne plaće radnika, i isplaćuje se uz plaću radnika. Navedena odluka stavljena je izvan snage Odlukom Vlade RH od 22. kolovoza 2024. br. 50301-04/32-24-2, klasa 022-03/24-04/301. Tužiteljica je prema vrsti i naravi ugovorenog posla, te prema izvršenim radnim zadacima, u periodu od 7. prosinca 2020. pa do 11. svibnja 2023. obavljala poslove vezane za brigu o zdravlju i njegu korisnika usluge smještaja i/ili organiziranog stanovanja oboljelima od bolesti COVID-19, stoga joj pripada propisana nagrada u tom razdoblju, u visini od 10 % na plaću. Tuženik kao poslodavac nije postupio sukladno donesenim i opisanim odlukama Vlade, te je tužiteljici uskratio isplatu pripadajuću naknade od 10% na mjesečnu plaću, iako je pružao usluge smještaja i organiziranog stanovanja oboljelima od bolesti COVID-19, na kojim poslovima je radila tužiteljica. Tužiteljica zahtjeva isplatu posebne nagrade koja joj pripada kao radnici u sustavu socijalne skrbi i koja obavlja poslove vezana za brigu o zdravlju i njezi korisnika, u iznosu 10% na osnovnu mjesečnu plaću, i to za period od svibnja 2021. pa do svibnja 2023. (u

svibnju samo za 11 dana). Iz priloženih isplatnih lista, vidljiva je osnovna plaća tužiteljice. Primjenom odredbe čl. 81. Zakona o radu tužitelju pripada pravo na isplatu posebne nagrade i za vrijeme kad su eventualno koristili godišnji odmor, odnosno temeljem čl. 57 st. 1 Temelnog kolektivnog ugovora (NN 56/22 i daljnje izmjene) i za vrijeme bolovanja do 42 dana. Plaća, odnosno utužena razlika, iskazana je u bruto iznosu, a kako to propisano Zakonom o radu i Zakonom o parničnom postupku.

2. Stoga predlaže obvezati tuženika na isplatu iznosa od 1.930,64 eura bruto, s kamatama od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate, uz naknadu parničnog troška, s kamatama od presuđenja do isplate.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Tuženik ističe da tužiteljica nije bila raspoređena na poslove u ustrojstvenim jedinicama odnosno djelatnostima za skrb o oboljelima od bolesti COVID-19. Tužiteljica samo navodi da je prema vrsti i naravi ugovorenog posla obavljala poslove vezane uz brigu o zdravlju i njegu korisnika oboljelih od bolesti COVID-19. Tuženik ističe da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u obrazloženju presude i rješenja poslovni broj Rev 338/2026-2 od 14.04.2026. jasno i nedvojbeno utvrdio sljedeće: „Posebna nagrada temeljem Odluke o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti COVID-19 ("Narodne novine" broj 136/2020) obračunava se samo za vrijeme stvarno provedeno u pružanju zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od COVID-19 te se to pravo priznaje samo radnicima koji su bili raspoređeni na poslove u ustrojstvenim jedinicama/djelatnostima koje su pružale skrb oboljelima od bolesti COVID-19.“ Navedeno pravno utvrđenje Vrhovni sud Republike Hrvatske dodatno obrazlaže sljedećim navodom: „Uredbom se pak nagradilo radnike u sustavu zdravstva koji su obavljali poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od COVID-19, i to za vrijeme kad su stvarno i radili sa pacijentima oboljelim od COVID-19, što tužiteljica niti u jednom trenutku nije bila.“ Tuženik nije imao ustrojstvene jedinice odnosno djelatnosti za skrb o oboljelima od bolesti COVID-19. Ni sama tužiteljica ne navodi da je sukladno rasporedu rada bila raspoređena na rad u takvoj ustrojstvenoj jedinici odnosno djelatnosti, već se tek općenito poziva na trajanje epidemije, svoje radno mjesto i izvršene radne zadatke. Prethodno navedeni stav primjenjuje se i na sustav socijalne skrbi. Prema tome, tužbeni zahtjev je u cijelosti neosnovan te tuženik predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev uz obvezu tužiteljice da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka.

4. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u Ugovor o radu i Anekse ugovora o radu, obračunske liste, Odluke Vlade Republike Hrvatske o proglašenju epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 i o proglašenu prestanka, Odluke Stožera civilne zaštite RH, Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu socijalne skrbi koji obavljaju poslove vezane za brigu o zdravlju i njegu korisnika usluge smještaja ili organiziranog stanovanja oboljelima od bolesti COVID-19 od 7.12.2020., dopis Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku od

19.3.2020., Odluku Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku od 19.3.2020.

5. Sud je odbio prijedloge za provođenjem financijskog vještačenja, saslušanja tužiteljice i svjedoka Željke Barišić, Vanje Škarić, Antonia Tarade, Dome Karačić, pribavom daljnje dokumentacije, kao nepotrebne, obzirom je već i temeljem priloženih dokaza činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje odluke.

6. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan, kao u izreci presude.

7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatu posebne nagrade u visini 10% osnovne plaće, dalje: COVID dodatak, na temelju Odluke Vlade Republike Hrvatske od 7. prosinca 2020., za razdoblje od svibnja 2021. do svibnja 2023.

8. Sporno je pripada li tužiteljici pravo na navedenu posebnu nagradu, odnosno na COVID dodatak temeljem Odluke Vlade RH tijekom rada kod tuženika u utuženom razdoblju.

9. Ovaj sud je u postupku utvrdio sljedeće odlučne činjenice:

- da je epidemija bolesti COVID-19 proglašena 11. ožujka 2020. Odlukom Ministarstva zdravstva, dok je prestanak epidemije proglašen Odlukom Predsjednika Vlade RH, koja je objavljena u Narodnim novinama broj 51/23 od 12. svibnja 2023.;

- da je Vlada Republike Hrvatske 7. prosinca 2020. donijela Odluku Vlade Republike Hrvatske o posebnoj nagradi radnicima u sustavu socijalne skrbi, koji obavljaju poslove vezane za brigu o zdravlju i njegu korisnika usluge smještaja ili organiziranog stanovanja oboljelima od bolesti COVID -19 (list 46-47 spisa).

10. Odlukom Vlade Republike Hrvatske o posebnoj nagradi radnicima u sustavu socijalne skrbi, koji obavljaju poslove vezane za brigu o zdravlju i njegu korisnika usluge smještaja ili organiziranog stanovanja oboljelima od bolesti COVID -19 propisano je sljedeće:

- prema točki I. - radnicima u sustavu socijalne skrbi koji obavljaju poslove vezane za brigu o zdravlju i njegu korisnika usluge smještaja ili organiziranog stanovanja oboljelima od bolesti COVID -19, utvrđuje se posebna nagrada u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika, a isplaćuje uz plaću radnika.

- prema točki II. - posebna nagrada iz točke I. ove Odluke isplaćuju se radniku za vrijeme koje je sukladno rasporedu rada obavljao u jedinicama za skrb o oboljelima od bolesti COVID -19.

- prema točki IV. - sredstva za provedbu ove Odluke, za ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, osiguravaju se u državnom proračunu Republike

Hrvatske na aktivnosti Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijale politike.

11. Iz podataka u sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu vidljivo je da je tuženik Dom za starije osobe Trešnjevka Zagreb ustanova socijalne skrbi, čiji je osnivač Grad Zagreb, te da listi obavlja djelatnost socijalne skrbi sa smještajem za starije osobe i osobe s invaliditetom.

12. Iz spomenute Odluke Vlade Republike Hrvatske o posebnoj nagradi radnicima u sustavu socijalne skrbi, koji obavljaju poslove vezane za brigu o zdravlju i njegu korisnika usluge smještaja ili organiziranog stanovanja oboljelima od bolesti COVID - 19, jasno proizlazi da je ista primjenjiva na one ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska, budući su sredstva za financiranje obveza propisanih predmetnom Odlukom osigurana jedino za takve ustanove, a ne i ustanove čiji bi osnivač bio Grad Zagreb, kao što je to slučaj s tuženikom. Predmetnom odlukom nije određena obveza Grada Zagreba za isplatu posebne nagrade radnicima u gradskim domovima za starije osobe, već bi se ista odluka mogla operativno primjenjivati samo na ustanove socijalne skrbi za koje je njome bio osiguran i izričito propisan izvor financiranja, odnosno na ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska, pa predmetna odluka, po stavu suda, ne može sama po sebi stvarati obvezu tuženiku, odnosno Gradu Zagrebu, jer za to ne postoji izričito uporište u istoj, niti se može analogijom širiti izvan svog normativnog i organizacijskog okvira.

13. Stoga je, već uslijed izloženog, tužbeni zahtjev ocijenjen neosnovanim u cijelosti, pa sud nije provodio daljnje dokaze po prijedlogu tužiteljice, a kako je prethodno obrazloženo.

14. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a, pa su tuženiku, sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: OT) priznati troškovi: sastava odgovora na tužbu - 100 bodova (Tbr. 8.1. OT), podneska od 26.8.2026. - 100 bodova (Tbr. 8.1 OT), pristupa na ročišta 21.8.2026. i 28.9.2026. - svako po 100 bodova (Tbr. 9.1. OT), ročište za objavu - 25 bodova (Tbr. 9.3. OT), odnosno ukupno 425 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 850,00 eura, uvećano za PDV, odnosno ukupno 1.062,50 eura.

15. Tužiteljici nije priznat parnični trošak, sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a, obzirom je ista u cijelosti izgubila parnicu.

16. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 13. listopada 2026.

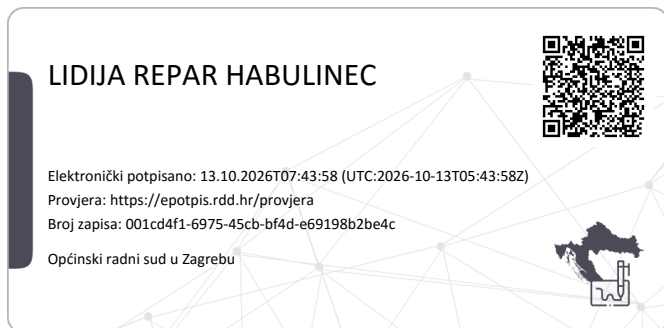
Sutkinja
Lidija Repar Habulinec

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-82cb8**

Kontrolni broj: **0057c-23c0c-a3473**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.